

Slika Božja

„Na svoju sliku stvori Bog čovjeka, na sliku Božju on ga stvori, muško i žensko stvori ih.“

1. Mojsijeva 1:27

Filozofi nam kažu da je čovjek, kakav danas postoji, daleko briljantniji i napredniji nego ikad prije u povijesti. Tvrde da nas je evolucija dovela do ove točke. Tvrđnja da je svaka generacija mnogo briljantnija od prethodne utemeljena je na tome što su znanstvenici svojim izračunima utvrdili da čovjek postoji na Zemlji milijunima godina, poboljšavajući se sa svakom generacijom. Kako svaka generacija postaje naprednija, zaključuju da je čovjek sada dosegao vrlo visoku razinu. Je li ova filozofija točna?

Kako nam je drago što nam je veliki Stvoritelj svemira dao izvor informacija iz kojih možemo otkriti što je istina, a što puka filozofija. On nam je uputio poziv, rekavši: „Hajdemo u dom Jahvin!“, i ulaskom u njegovu kuću učenja doći ćemo do Božjeg svjedočanstva o čovjeku. Psalmi 122:1

Iz ovog izvora, Biblije, saznajemo da je čovjek „od zemlje“ i da ga je Bog stvorio od „praha zemaljskog“. (1. Korinćanima 15:47; 1. Mojsijeva 2:7). Uдахnuvši, ili ulivši u njega, „dah života, ... čovjek je postao živa duša.“ U ovom jezgrovitom opisu stvaranja čovjeka nema ni najmanjeg nagovještaja da je jedan oblik života evoluirao iz drugoga, ili da je manje složena

inačica postala složenije biće. Bog je stvorio svaku vrstu kao zasebnu i posebnu vrstu života, kao što čitamo u prvom poglavlju 1. Mojsijeve. Nakon svakog koraka poduzetog da se zemlja pripremi za život i nakon svakog zasebnog stvaranja biljaka, riba, ptica i zemaljskih stvorenja, Bog je objavio „da je dobro“. 1. Mojsijeva 1:10,21,25,31

U 1. Mojsijevoj 1:26,27 čitamo da „I reče Bog: ‘Načinimo čovjeka na svoju sliku, sebi slična.“ Primjećujemo u Božjoj objavi da je predložio misao u množini: „Da bude gospodar ribama morskim, pticama nebeskim i stoci, ... i svim gmizavcima što puze po zemlji!“ Iz ove objave je očito da kada je Bog stvorio čovjeka na svoju sliku, „muško i žensko stvori ih“, mislio da će i Adam i Eva biti prilično slični njemu na različite načine.

Riječi „slika“ i „sličnost“ na hebrejskom jeziku znače sličnost ili uzor. Čovjek je stvoren za model Boga. Kako je savršeni čovjek, Adam, bio sličan Bogu? To sigurno nije bilo glede njegova tijela. Naš Stvoritelj je daleko superiornije biće - duhovno biće - a čovjek je samo tjelesno stvorenje od zemlje. Međutim, naš Stvoritelj je u nekim aspektima stvorio čovjeka kao odraz svoje slike. Djelomično, ta sličnost, ili slika, leži u čovjekovoj sposobnosti rasuđivanja, pamćenja, opažanja apstraktnih kao i jasnih ideja, donošenja moralnih prosudbi i posjedovanja intelektualnih i estetskih kvaliteta.

Savršenom čovjeku, Adamu, dana je božanska kvaliteta savjesti, koja mu je omogućila da razlikuje dobro od zla. Dobio je slobodnu volju kako bi u potpunosti mogao koristiti svoju moć izbora. Da nije tako, čovječanstvo bi bilo od samih strojeva, a naše bi postupke kontrolirao netko drugi. Međutim, to nije

slučaj. Kad bi bilo tako, ne bi bilo korištenja sposobnosti ili talenata, niti mogućnosti razvoja individualnih osobnosti. Ta sloboda izbora, naravno, može biti dobra ili loša, ovisno o tome kako se koristi.

Adam je izabrao grijeh

Adam, to veličanstveno, prvostvoreno ljudsko biće, bio je obdaren svim tjelesnim i umnim blagoslovima. Svo njegovo okruženje bilo je pripremljeno za održavanje njegove dobrobiti. Stvoritelj je vrlo jasno uputio Adama da će živjeti ako bude poslušan pravednom Božjem zakonu; ako se ogлуši o Božju pravednu zapovijed, umrijet će. (1. Mojsijeva 2:15-17). Upute Stvoritelja bile su vrlo jednostavne. Odgovornost Adamove dostojnosti da živi vječno u edenskom raju ovisila je o njegovoj slobodi izbora. Nažalost, bio je doveden do odabira grijeha kroz neposluh. Kao rezultat njegovog pada od savršenstva, cijela rasa koju su Adam i Eva iznjedrili rođena je u grijehu i pod kaznom smrti putem nasljeđa. Psalmi 51:5; Rimljanima 5:12

Vladavina grijeha i smrti nastavlja se i nastaviti će se sve dok se ne ispuni Božja namjera za njezino dopuštanje i ne dođe vrijeme za njezin kraj. U svojoj ljubavi Bog je dao otkupitelja, spasitelja, čak i svog vlastitog ljubljenog Sina, Isusa Krista, koji će „okusiti smrt” za svakog čovjeka. (Hebrejima 2:9). Ova odredba za spasenje čovjeka od njegove pravedne osude smrti bila je „dar” besplatne milosti. Rimljanima 5:15-18

Kao rezultat pada naših prvih roditelja u grijeh, i tijekom mnogih stoljeća nakon toga, te osobine koje su od početka identificirale čovjeka kao stvorenog na sliku svog Stvoritelja pronađene su samo u relativno

malom dijelu cijele ljudske obitelji u bilo kojoj značajnoj mjeri. Doista, neka plemenita bića nastojala su njegovati takve milosti Božje veličanstvene naravi; dok postoje drugi koji su samo stavili privid božanskog. Taj privid može rezultirati ugodnim vanjskim ponašanjem, ali malo od istinske čistoće naravi s kojom je Bog stvorio naše prve roditelje može biti istinski u njihovim srcima.

Budući da Bog ne može raditi s onima kojima nedostaju istinske milosti, marljivo je tražio one iz ljudske obitelji koji su pokazali kvalitete milosrđa i ljubavi iz same srži svojih bića. Njih je favorizirao kroz stoljeća, kako bi postigao ostvarenje svog plana. Razmotrimo jednog od ovih favoriziranih, koji je tijekom većeg dijela svog života pokazivao neke od ovih boljih osobina. Ovo je bio Davidov sin Salomon.

Pouke od Salomona

Salomonova sloboda izbora u kasnijim godinama dovela ga je do toga da postane žrtvom zahtjeva svojih brojnih žena, te je zbog toga se jako zamjerio Bogu. Pa ipak, u mladosti je bio vrlo naklonjen Bogu. Činilo se da je Salomon od svog oca naslijedio osobine promišljenosti, sposobnosti vladanja, cijenjenja Gospodinove dobrote, što je David ranije naučio od Natana, svetog proroka.

Kad je David ostario i postao preslab za vladanje, njegov sin Salomon, u mladoj dobi od dvadeset godina, preuzeo je tešku odgovornost vladanja Izraelom. Možemo biti zahvalni za molitvu koju je David izgovorio u korist svog dragog sina. Oni koji su očevi sinova lako mogu cijeniti Davidovu brigu za Salomona. Dijelimo isti osjećaj prema svojim

sinovima, da bi mogli naći milost u Božjim očima i da bi mogli hoditi s njim uspravno.

U 1. Ljetopisa 28:9,10 zapisane su riječi koje je David uputio svom sinu: „A ti, sine moj Salomone, poznaj Boga, svoga oca, i služi mu čitavim srcem i spremnom dušom, jer Jahve ispituje sva srca i zna sve misli i namjere; ako ga budeš tražio, dat će ti se da ga nađeš; ako li ga ostaviš, odbacit će te zauvijek. Uvidi sada da te Jahve izabrao da gradiš Dom za svetište, budi junak i radi!“

Gospodin je izabrao Salomona za izgradnju svetišta, što je bio Davidov životni san. Uz pomoć i savjete Božjeg vjernog proroka, Natana, i uz Božju naklonost, Salomon je brzo ušao u duh plana svog oca za izgradnju Hrama. Znao je da dobrobit Izraela počiva na njihovoj privrženosti Božjem zakonu i obožavanju Jahve.

Salomon traži mudrost

U svojoj velikoj ljubavi prema Bogu, Salomon je prinio tisuću paljenica u Gibeonu. Toliko je želio ugoditi Bogu da je pripremio ovu veliku žrtvu svom Stvoritelju. Dok je bio u Gibeonu, novi mladi kralj usnio je san u kojem mu se ukazao Gospodin. (1. Kraljevima 3:5). Bog je rekao Salomonu: „Traži što da ti dadem“, a Salomonov odgovor bio je prekrasan - odgovor koji je mogao doći samo iz srca punog ljubavi. Salomon je rekao: „Ja sam još sasvim mlad te još ne znam vladati. ... Podaj svome sluzi pronicavo srce da može suditi tvom narodu, razlikovati dobro od zla, jer tko bi mogao upravljati tvojim narodom koji je tako velik?“ 1. Kraljevima 3:7-9

Bog je cijenio iskren izraz Salomonovog srca. Na divan je način odgovorio na njegov zahtjev, dajući Salomonu „srce mudro i razumno“. Nitko sa sposobnošću da tako mudro sudi kao Salomon više se nikada nije našao među nesavršenim ljudima. (1. Kraljevima 3:10,12). Zbog njegovog nesebičnog zahtjeva, Bog je također obećao: „Ali ti dajem i što nisi tražio: bogatstvo i slavu kakve nema nitko među kraljevima. I ako budeš stupao mojim putovima i budeš se držao mojih zakona i zapovijedi, kao što je činio tvoj otac David, umnožit ću tvoje dane.“ 1. Kraljevima 3:13,14

Kad se Salomon probudio iz sna, uživao je u spoznaji da je svojim zahtjevom ugodio Bogu. Došao je u Jeruzalem i prinio žrtve mira i žrtve paljenice pred Kovčegom Saveza. (1. Kraljevima 3:15). Ubrzo nakon toga prihvatio se velikog zadatka izgradnje Izraelovog Hrama, prema Gospodinovim uputama.

Izgradnja Hrama

Sjećamo se kako su svo kamenje i drvena građa za Hram bili pripremljeni, oblikovani i označeni za svoja mjesta, i tek kada su bili spremni, doneseni su na gradilište. Svaki dio je savršeno pristajao i svaki se spajao sa sljedećim bez zvuka čekića, bez zvuka sjekire ili željeznog alata. (1. Kraljevima 6:7). Iako je svaki dio ovog velikog Hrama bio pripremljen na različitim mjestima, kada su doneseni na mjesto određeno za njegovu izgradnju, ništa se nije trebalo mijenjati.

Kakva je ovo lekcija za kršćanina! Ne smijemo ni na trenutak pomisliti da možemo bezbrižno čekati svoje vrijeme i da ćemo, kada dođemo do kraja svojih života, iznenada, čudesno, biti prikladni za svoje

mjesto u kraljevskom Hramu. Ovo je vrijeme pripreme. Moramo biti oblikovani, isklesani, uglačani i numerirani sada za posebno mjesto koje nam Gospodin ima na umu u svom duhovnom Hramu.

Shvaćamo da je Salomonov Hram prikazivao veću strukturu. „Vi ste hram Boga živoga“, rekao je Pavao. (2. Korinćanima 6:16). Sada je vrijeme za oblikovanje i vrijeme za rad u pripremi Božjeg duhovnog Hrama. (1. Korinćanima 3:9; Efežanima 2:10; Filipljanima 1:6; 2:12,13). Kada svi dijelovi, ili udovi, budu pripremljeni tijekom njihovih kršćanskih života - pripremljeni usred ovog „pokvarenog i izopačenog“ svijeta - bit će postavljeni na svoje pravo mjesto u simboličnom nebeskom Hramu. Filipljanima 2:15

Bilo je mnogo radosnog slavlja povezanog s posvećenjem Salomonovog hrama. (1. Kraljevima 8:65,66). Bit će velika radost na nebu i na zemlji kada Krist, duhovni Božji hram, bude dovršen, sastavljen i kada Božja slava uđe u njega. Cijela zemlja će imati blagodati od dovršetka tog Hrama i bit će blagoslovljena, baš kao što je prirodni Izrael dosegao vrhunac svog blagostanja pod Salomonovom vladavinom. Efežanima 2:19-22; Otkrivenje 3:12; 21:22-26

Naš dan

Ostavljajući mudrog kralja Salomona u ovoj etapi njegova života, vraćamo se razmatranju našeg vremena. Nalazimo da poziv Nebeskog Oca još uvijek ide onima u kojima pronalazi mjeru izvorne ljudske sličnosti sebi. Oni koji posjeduju izvorne kvalitete ljubavi i poslušnosti Bogu odgovaraju na još veći poziv i službu od Salomonova ili drugih

plemenitih likova prošlih vremena. Sama činjenica da još uvijek vidimo neke kako posvećuju svoje živote Bogu u posvećenju njemu, kako bi slijedili stope njegovog jedinorođenog Sina, dokaz nam je da se ovo djelo pozivanja i s njim povezano poliranje, klesanje i oblikovanje još uvijek nastavlja. Shvaćamo da je ovo doista metoda za razradu plana spasenja koji je davno predložio Nebeski Otac. Nadalje znamo da sve stvari surađuju na dobro onima koji ljube Boga, onima koje je pozvao prema svojoj odluci, „Jer koje predvidje, te i predodredi da budu suobličeni slici Sina njegova te da on bude prvorodenac među mnogom braćom.“ Rimljanima 8:28,29

Ovo Pismo nas obavještava da unaprijed određena klasa - crkva - mora biti kopija, slika, Božjeg Sina, koji je također kopija i slika Oca. Kao kršćani, nitko od nas u ovom životu ne može postati savršen kao što je bio Isus, koliko god se trudili. Tu čast također ne možemo preuzeti na sebe vlastitim izborom. Ako smo pozvani da postanemo Isusovi sljedbenici, tu nam je čast ukazao Bog. 1. Solunjanima 2:12; Hebrejima 5:4

Ovo rasvjetljuje stvar, jer kada pogledamo na naše sukršćane, shvativši da su primili isti poziv kao i mi, cijenit ćemo njihovo zajedništvo u skladu s tim. Prihvatili smo Očev poziv sa zahvalnim srcem - njegova milosrdna odredba Isusove žrtve omogućila nam je da uđemo u ovaj odnos. Čineći to, i oblačeći haljinu pravednosti našeg Spasitelja kako bismo pokrili naše nesavršenosti, čineći nas prihvatljivima Bogu zaslugom Isusove otkupne žrtve, rado posvećujemo sve svoje kako bismo počeli činiti ono što je ugodno našem Nebeskom Ocu, čak i uz veliku

cijenu za nas same. Izaija 61:10; Rimljanima 12:1; Efežanima 1:5-7

Prije nego učinimo ovaj važan korak, morali smo uz molitvu razmotriti što znači slijediti Isusove stope i postati njegova kopija. Naši osjećaji moraju biti usmjereni prema stvarima iznad. (Kološanima 3:2). Nova volja, novi um, mora razviti plodove i milosti Duha. Da bismo postali kopija Isusa, moramo uvijek nastojati razvijati i pokazivati te karakterne kvalitete. (Galaćanima 5:22.23; 2. Petrova 1:5-7). Moramo težiti svim osjećajima koji su Bogu ugodni i u skladu s Duhom Gospodnjim, iako će to zahtijevati životni razvoj pod utjecajima oblikovanja Nebeskog Oca.

Ne samo da se mora pokazivati ljubav prema Gospodinu, Istini i braći, već mora postojati i ljubavna, suosjećajna briga za svijet. Da bismo bili na sliku Gospodina Isusa, moramo imati duboko poštovanje prema jecajućem stvorenju - čak i prema našim neprijateljima, onima koji bi nas zlobno koristili. Matej 22:37-39; Ivan 13:34,35; Luka 6:27,28

Poslušnost srca

U Izrekama 4:23 stoji: „A svrh svega, čuvaj svoje srce, jer iz njega izvire život.“ U slučaju Isusovih sljedbenika, naše pravo da budemo dio Božjeg duhovnog Hrama ovisit će o tome kako sada razvijamo svoje srce. „Blago imamo u glinenim posudama“, a teret svijeta i naše tjelesne slabosti pokušat će nas odvući od našeg cilja. (2. Korinćanima 4:7). Međutim, kao i kod oca Adama, kralja Salomona, pa čak i našeg Gospodina Isusa, također imamo slobodan izbor u pitanju odlučivanja kome ćemo iskazati poslušnost srca. Nismo bili prisiljeni služiti Gospodinu, Istini ili braći. To je naš

slobodan izbor. S očima uprtim u Isusa, možemo postati poput njega. Naša želja da hodamo putem kojim je Isus hodao je uzvišena. Naš je cilj popuniti mjesto u Hramu na koje nas je Otac tako milostivo pozvao, a do njega se može doći samo suobličanjem liku njegova dragog Sina. Rimljanima 8:29; 2. Korinćanima 3:18

Možda smo se pitali kakvo će biti iskustvo uskrsnuća kao duhovnog bića, ako smo vjerni, kada smo blagoslovljeni divnom privilegijom čuti riječi: „Valjaš, slugo dobri i vjerni! U malome si bio vjeran, nad mnogim ću te postaviti! Uđi u radost gospodara svoga!“ (Matej 25:21). Sveto pismo nam pruža sigurne obavijesti o tome.

Iza vela

Apostol Pavao nam kaže: „Ako smo doista s njime srasli po sličnosti smrti njegovoj [Isusovoj], očito ćemo sresti i po sličnosti njegovu uskrsnuću.“ (Rimljanima 6:5). Kakva je „sličnost“ našeg Gospodina od njegova uskrsnuća? Hebrejima 1:3 govori nam da je Isus „otisak“ ili točna kopija Boga! Oni koji vjerno slijede Isusove stope žrtve i služenja, i koji „postojanošću u dobrim djelima ištu slavu, čast i neraspadljivost“, bit će učinjeni poput svog Gospodina i Glave - svi članovi Božje božanske obitelji. Rimljanima 2:7

Postoji još jedna misao u vezi s izrazom „otisak“. Istina je da je naš Gospodin bio na sliku Oca u svom predljudskom anđeoskom stanju kao „Logos“. Čak i kada je došao na zemlju kao ljudsko biće, bio je na sliku Božju, jer je njegov karakter uvijek bio u potpunom skladu s karakterom njegovog Oca. Međutim, apostol Pavao nam kaže da je Isus sada

„sjeo zdesna Veličanstvu na visinama“, budući da je bio poslušan do smrti, čak i smrti na križu. Zbog toga ga je Bog visoko uzvisio i dao mu ime koje je iznad svakog imena. Isus sada, još potpunije, kao „otisak“ nevidljivog Boga, dijeli božansku prirodu. Hebrejima 1:3; Filipljanima 2:8,9; Kološanima 1:15

Također čitamo: „Gledajte koliku nam je ljubav darovao Otac: djeca se Božja zovemo, i jesmo. A svijet nas ne poznaje zato što ne poznaje njega. Ljubljeni, sad smo djeca Božja i još se ne očitova što ćemo biti. Znamo: kad se očituje, bit ćemo njemu slični jer vidjet ćemo ga kao što jest. I tko god ima tu nadu u njemu, čisti se kao što je on čist.“ 1. Ivanova 3:1-3

Dakle, vidimo da je naš Gospodin Isus sada na sliku i priliku Božju, iako je naš Nebeski Otac bio i uvijek će biti veći od svih. (Ivan 10:29; 14:28; 1. Korinćanima 15:24-28). Isus je dobio ovu nagradu zbog svoje vjerne službe. Nikada se nije pokolebao u svojoj podložnosti vršenju Očeve volje, unatoč cijeni. Bog ga je visoko uzvisio i drago mu je učiniti isto za „pozvane, izabrane, i vjerne“ članove crkve, Isusovu zaručnicu, njegovo tijelo. (Otkrivenje 17:14; 19:7,8; 21:2; 1. Korinćanima 12:12,27). Ovi će uskrsnuti nalik Gospodinu Isusu. Ovo je veličanstveno obećanje koje možemo, i hoćemo, naslijediti, ako smo poslušni i vjerni, čak i do smrti! (Otkrivenje 2:10). Pavao je to ovako rekao: „Svukoste staroga čovjeka s njegovim djelima i obukoste novoga, koji se obnavlja za spoznanje po slici svoga Stvoritelja!“ „I kao što smo nosili sliku zemljanoga, nosit ćemo i sliku nebeskoga.“ Kološanima 3:9,10; 1. Korinćanima 15:49